

# L'Opinió

REVISTA - PREMIA DE DALT

Principal

Portada

Bústia

Fòrum

Hemeroteca

[II Època: Octubre 87](#)



Ja ho diu la dita que més val caure en gràcia que ser graciós. I també hauria de dir la dita que més val donar la imatge de nacionalista que saber què vol dir això realment.

No us sembla que això cada dia és més evident? No us sembla que els qui voten Convergència per allò del nacionalisme cada dia ho tenen més crònic? Quin projecte voten?

Ara que, ja se sap que la majoria de vegades no es vota cap projecte. En el cas de CDC es vota el Pare i prou, i els pares com que són grans no s equivoquen mai (fins que es trenca l'encís).

Però ara com ara les coses van endavant. Ja ho diu el Pujol: "Anem bé i malament".

Tot un compendi de filosofia política. Nedar i guardar la roba. Ser espanyol a Madrid, català de soca rel a Catalunya. Si s'escau, eslovè a Eslovènia. La cerimònia de la confusió. "A rio revuelto ganancia de pescadores".

Ara, de coherència doctrinal ben poca. I la incoherència no és només d'en Pujol sinó de tota la plana major. Ja és conegut el cas d'en Roca. Matem-ho. Però què us semblen aquests altres casos. En Trias Fargas a Prada diu que Catalunya podria ser independent però que aquesta ? no és l'opinió del Partit sinó seva, i que de fet a ell el que li fa patxoca és el federalisme nordamericà.

No és un bon embolic? I després ve il Cappelletti i Cappelletti i diu: jo ja firmaria si em donaven el federalisme iugoslau. Però uns quants dies després, a Lleida, diu que el model que l'enamora és l'Estat de les Autonomies... I més endavant que no cal reformar l'Estatut, que això del federalisme li pintin al clatell, que ell és nacionalista personalista (d'ell mateix o de Mounier?) i embolica que fa fort. Ara que, eppur si muove.

**TU MATEIX**

